ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - മുപ്പത്തിയാറാം നമ്പർ

നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ പ്രവചനാത്മക പ്രതീകവത്കരണം: മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ വഴിക്കുറികളും ഉലൈ നദിയുടെ മുദ്രയിട്ട ദർശനവും വെളിപ്പെടുത്തൽ

Jeff Pippenger
2023-12-31

ദാനിയേൽ ഒന്നാം അധ്യായം 1840 ആഗസ്റ്റ് 11 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ നാലാം അധ്യായവും ക്രി.മു. 723 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. തീർച്ചയായും, "വരിയിന്മേൽ വരി" എന്ന പിമ്പത്തെ മഴയുടെ രീതിശാസ്ത്രമില്ലാതെ ഇത് കാണുന്നത് അസാധ്യമാണ്.

നാലാം അധ്യായത്തിൽ നെബൂഖദ്നേസർ അത്യന്തം സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു പ്രവചനാത്മക പ്രതീകമാണ്. വില്യം മില്ലറിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഉലൈ നദിദർശനത്തിന്റെ മുദ്രയഴിച്ചിലിനെ പരിഗണിക്കാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, അവൻ എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്. നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ രണ്ടാം സ്വപ്നം, വില്യം മില്ലറിന്റെ രണ്ടാം സ്വപ്നത്തോട് സാമ്യമുള്ളതുപോലെ, ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതാണ് ദാനിയേൽ പുസ്തകം മുഴുവനും ഒരുമിച്ച് നെയ്തുചേർക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക നൂൽപ്പാത. നാലാം അധ്യായത്തിലെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സ്വപ്നത്തെ ദാനിയേൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചപ്പോൾ, വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച് അവനെ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, 1798-ൽ "അവസാനകാലത്ത്" ചരിത്രത്തിലേക്ക് എത്തിയ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയായി അവൻ നിലകൊണ്ടു.

നെബൂഖദ് നേസർക്ക ് മുന്ന റിയിപ്പ ് ലഭിച്ച ന്യ ായവിധി വരേണ്ട സമയം എത്ത ിയപ്പേ ാൾ, അതിന്റെ വരവ് അന്വേ ഷണമൂലമായ ന്യ ായവിധി ആരംഭിച്ച 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ (പതിരൂപീകരിച്ച ു. നാലാം അധ്യ ായത്ത ിൽ, ദാനീയേൽ നൽകിയ മുന്ന റിയിപ്പ ിന്റെ സന്ദേ ശവും, ആ മുന്ന റിയിപ്പ ് സന്ദേ ശത്തേ ാടു ബന്ധ പ്പെ ട്ട ന്യ ായവിധിയുടെ വരവും "മണിക്ക ൂർ" എന്ന വാക്ക ുകൊണ്ട ാണ് (പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ത്. നെബൂഖദ് നേസറിന്റെ ന്യ ായവിധിയുടെ "മണിക്ക ൂർ", ഒന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിലെ ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധിയുടെ "മണിക്ക ൂറിനെ" (പതിനിധീകരിച്ച ു. അതുപോലെ, ദൈവത്ത ിന്റെ നിർവാഹക ന്യ ായവിധി ആരംഭിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ ്ച നിയമത്ത ിന്റെ "മണിക്ക ൂറിനെയും" അത്

പ്രതിരൂപീകരിച്ച ു. ദാനീയേൽ നാലാം അധ്യ ായത്ത ിലെ, 1798-ൽ ഒന്ന ാം
ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിന്റെ വരവും, “മണിക്ക ൂർ” എന്ന വാക്ക ാൽ
പ്രതീകീകരിക്ക പ്പെ ട്ട 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ വരവും
പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഭാഗം പിന്ന ീട് വീണ്ട ും ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുക
കൂടുതൽ വിപുലീകരിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. ആവർത്ത ിക്ക ുകയും
വിപുലീകരിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ഈ രീതി പ്രവചനങ്ങ ളിൽ ആവർത്ത ി
പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ടുന്ന ഒരു പ്രവാചക സാങ്കേ തികതയാണ്; പ്രത്യേ കിച്ച ്
ദാനീയേൽ പുസ ്തകത്ത ിൽ.

നെബൂഖദ്നേസർ ന്യായവിധിയുടെ “മണിക്കൂറിൽ” എത്തിയപ്പോൾ, അവന്റെ ന്യായവിധിയായ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” ആരംഭിച്ചു; ഉത്തരരാജാവെന്ന നിലയിൽ അവൻ തുടർന്ന് ക്രി.മു. 723-ൽ ഇസ്രായേലിന്റെ ഉത്തരരാജ്യത്തിന്മേൽ വരുത്തപ്പെട്ട ന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. അവന്നു ഒരു മൃഗത്തിന്റെ ഹൃദയം നല്കപ്പെട്ടു; ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിൽ ഒരു മൃഗം ഒരു രാജ്യമാണ്; ക്രി.മു. 723 മുതൽ 1798 വരെ, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ വളരെപ്പോഴും വിഷയമാകുന്ന പുറജാതീയതയുടെ രണ്ട് രൂപങ്ങളെ അവൻ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് ദിവസങ്ങൾക്കു, അതായത് ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കാലയളവിൽ, അവൻ വിജാതീയ ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; പിന്നെയും മറ്റൊരു ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് ദിവസങ്ങൾക്കു, അതും ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നതിനാൽ, അവൻ പാപ്പാതന്ത്രപരമായ ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ഈ രണ്ടു ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികളുടെയും ഹൃദയം ഒരേതായിരുന്നു; കാരണം പാപ്പാതന്ത്രം എന്നതു ക്രിസ്തീയതയുടെ പ്രഖ്യാപനം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വിജാതീയത മാത്രമാണ്.

ദാനിയേൽ പന്ത്ര ണ്ട ാം അദ്ധ ്യായത്ത ിൽ തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ഒരു
പ്രതീകമായ “ദിവസങ്ങ ളുടെ അന്ത ്യത്ത ിൽ,” അഥവാ 1798-ലെ
“അവസാനകാലത്ത ്,” അവന്റെ രാജ്യ ം അവന്ന ു പുനഃസ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട
ദാനിയേൽ നാലാം അദ്ധ ്യായത്ത ിലെ സാക്ഷ ്യവും പ്രവചനാത്മ ാവും,
“ദിവസങ്ങ ളുടെ അന്ത ്യത്ത ിൽ” അവന്റെ രാജ്യ ം അവന്ന ു
പുനഃസ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ, അവൻ മാനസാന്ത രപ്പെ ട്ട മനുഷ്യ നായി
എന്ന ു തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. തുടർന്ന ് അവൻ നാല് പ്രധാന സത്യ ങ്ങ ളു
ഒരു പ്രവചനാത്മ ക പ്രതീകമായി മാറുന്ന ു. തന്റെ “ഏഴ് കാലങ്ങ ളുടെ”
ആദ്യ പാതിയിൽ അവൻ പ്രതിനിധീകരിച്ച വിജാതീയതയുടെ
മഹാസർപ്പ ശക്ത ിയെയും, തന്റെ “ഏഴ് കാലങ്ങ ളുടെ” അവസാന
പാതിയിൽ അവൻ പ്രതിനിധീകരിച്ച മൃഗശക്ത ിയെയും തമ്മ ിൽ
ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക ുന്ന പ്രവചനാത്മ ക കണ്ണ ിയായി അവൻ മാറുന്ന ു. ആ ര
ശക്ത ികളുടെ പ്രതീകമായി, 1798-ൽ പുനഃസ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ഒരു രാജ്യ മാ
നിലകൊള്ള ുമ്പേ ാൾ, സോരിലെ വേശ്യ മറന്ന ുകളയപ്പെ ട്ട ിരിക്കെ , എഴു

പ്രതീകാത്മ ക വർഷങ്ങ ൾ വാഴ്ച ചെയ്യേ ണ്ട ിയിരുന്ന മൂന്ന ാമത്തെ ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന ശക്ത ിയെയും (കള്ള പ്രവാചകൻ) അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ് നേസർ, അവസാന നാളുകളിൽ ആധുനിക ബാബേലായി മാറുന്ന മൂന്ന ് ശക്ത ികൾ തമ്മ ിലുള്ള പ്രവചനാത്മ ക കണ്ണ ിയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അത് തുടർന്ന ് ലോകരെ അർമഗെദ്ദേ ാനിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന ു.

അവൻ തന്റെ പരിവർത്തിത അനുഭവത്താൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടായി 1798-ൽ ആരംഭിച്ച ഭൂമിയിലെ മൃഗമായ ഐക്യനാടുകളുടെ ജനനത്തെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു. അതേ സമയം, ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പുകളെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുമായിരുന്നു; റിപ്പബ്ലിക്കാനിസവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും എന്ന നിലയിൽ അവ ഐക്യനാടുകളുടെ ശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു; അതുതന്നെയാണ് അതിനെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട രാജ്യമായി മാറാൻ അനുവദിച്ചത്. എങ്കിലും, പ്രതീകാത്മകമായ എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാനം, ആ രണ്ടു കൊമ്പുകൾ പിന്നീട് പാതകത്തിലായ റിപ്പബ്ലിക്കാനിസവും പാതകത്തിലായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും എന്ന നിലയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടും; ഇരുകൊമ്പുകളും രണ്ട് വർഗ്ഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ. റിപ്പബ്ലിക്കാനിസത്തിന്റെ കൊമ്പിൽ, ഭരണഘടനയുടെ വിശുദ്ധ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ തുറന്നുപറഞ്ഞ് അവഗണിച്ച ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയും, ഭരണഘടനയുടെ രക്ഷകരും പോരാളികളും ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ഭരണഘടനയുടെ വിശുദ്ധ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ച്, ആ വിശുദ്ധ പ്രമാണത്തിനുള്ളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അതിക്രമിച്ച് ആചാരങ്ങളെയും പരമ്പര്യങ്ങളെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയും ഉൾപ്പെടും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് സദൂക്യരും പരീശന്മാരും ഈ രണ്ട് പക്ഷങ്ങളുടെയും പ്രതിരൂപങ്ങളായിരുന്നു. സദൂക്യരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും ആത്മാവ് മതത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ കൊമ്പിലും പ്രകടമാകുമായിരുന്നു; അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം ഞായറാഴ്ചാ ആരാധനയെ പിന്താങ്ങുകയും മറ്റൊരു വിഭാഗം ശബ്ബത്ത് ആരാധനയെ പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്യും. നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ "ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനം," അഥവാ 1798-ൽ ഉണ്ടായ പരിവർത്തിത അവസ്ഥ, യുക്തിയായി ഐക്യനാടുകളെയും ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ ഇരുകൊമ്പുകളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് പ്രതീകങ്ങളും—ഭൂമിയിലെ മൃഗവും അതിന്റെ രണ്ട് കൊമ്പുകളും—ആട്ടിൻകുട്ടിയിൽ നിന്ന് മഹാസർപ്പമായി മാറുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു.

നെബൂഖദ് നേസർ തന്റെ "ഏഴ് കാലങ്ങ ളുടെ" അവസാനത്ത ിൽ, തന്റെ യാഥാർത്ഥ ്യ മായ ബാബേൽ രാജ്യ ത്തെ അന്ത ്യ ദിനങ്ങ ളിലെ ആധുനിക ബാബേലിന്റെ പ്രതീകമായി തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ബന്ധ മായി പ്രതിനിധീകരിച്ച ു; ആ ആധുനിക ബാബേൽ സർപ്പ ം, മൃഗം,

കള്ള ്രപവാചകൻ എന്ന ിവകൊണ്ട ാണ് രൂപംകൊള്ള ുന്ന ത്. ടയർ എന്ന വേശ്യ മറന്ന ുകളയപ്പെ ടുന്ന ആ എഴുപത് ്രപതീകാത്മ ക വർഷങ്ങ ളിലുടനീളം കുഞ്ഞ ാടിൽ നിന്ന ു സർപ്പ മായി മാറുന്ന രണ്ട ് കൊമ്പ ുകളുള്ള ഭൂമിയിലെ മൃഗം ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന മൂന്ന ു ്രപവചനാത്മ ക സത്ത കളെയും അവൻ ്രപതിനിധീകരിച്ച ു. എഴുപത് ്രപതീകാത്മ ക വർഷങ്ങ ൾ വാഴുന്ന രാജ്യ ത്ത ിന്റെ മാതൃകയായിരിക്ക ുന്ന ത് അവന്റെ യാഥാർത്ഥ ്യ രാജ്യ ം തന്നെ യാണെന്ന ഗൗരവമേറിയ കാര്യ മാണ്.

നാലാം അധ്യായത്തിലെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ പ്രതീകത്വം ഒന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ മേൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ആ പ്രയോഗം നടത്തുമ്പോൾ, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ വഴിക്കുറിപ്പുകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടുകയും, അന്നത്തെ സമയത്ത് മുദ്രവെച്ചിരുന്നത് നീക്കപ്പെട്ട ഉലൈ നദിദർശനത്തിലെ പല സത്യങ്ങളും ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിത്തറയും കേന്ദ്രസ്തംഭവും ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ, പതിമൂന്നും പതിനാലും വാക്യങ്ങളിലുള്ള ചോദ്യവും ഉത്തരവും ആയിരുന്നു. ചോദ്യം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: "നിത്യയാഗത്തെയും ശൂന്യമാക്കുന്ന അതിക്രമത്തെയും സംബന്ധിച്ച ദർശനം എത്രകാലം തുടരും? വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും രണ്ടും കാൽക്കീഴിൽ ചവിട്ടപ്പെടുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നത് എത്രകാലം?"

ബൈബിളിൽ ചേർക്കപ്പെട്ട നൂറുകണക്കിന്, ആയിരക്കണക്കിന് വാക്കുകളിൽ പോലും, പ്രചോദനത്താൽ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പെടാത്തതെന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ചേർക്കപ്പെട്ട "യാഗം" എന്ന വാക്ക് മാത്രമാണ്. ആ വാക്ക് യുക്തിയായി നീക്കിക്കളയുമ്പോൾ, "നിത്യവും അതിക്രമവും" ശൂന്യമാക്കുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത ശക്തികളാണെന്നത് വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. "യാഗം" എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യജ്ഞാനത്താൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതും ഗ്രന്ഥത്തിന് ബാധകമല്ലാത്തതുമാണെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കുന്നു; അതേ ഭാഗത്തുതന്നെ, "നിത്യം" എന്നതിനെ ജാതീയതയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞതിൽ മില്ലറൈറ്റുകൾ ശരിയായിരുന്നു എന്നും അവൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ ചോദ്യത്തിനുള്ള വ്യാകരണപരമായ ഘടകങ്ങൾ സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന്റെ രചനകളിലൂടെ ക്രിസ്തുവാൽ സൂക്ഷ്മമായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരുന്നു; ഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളാലും പ്രചോദിതമായും ചേർക്കപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാലും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ചോദ്യം ഇതാകുന്നു: "വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും ദൈവജനത്തെയും ഒരുപോലെ ചവിട്ടിമെതിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ജാതീയതയും പാപ്പാസത്തും എന്ന ശൂന്യമാക്കുന്ന ആ രണ്ട് ശക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം എത്രകാലം ആയിരിക്കും?"

അതുകൊണ്ട ്, നെബൂഖദ് നേസർ "അവസാനകാലത്ത ്," അഥവാ 1798-ൽ, സ്ഥ ിതിചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ, അവൻ മാനസാന്ത രപ്പെ ട്ട ഒരു മനുഷ്യ നെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അതിനാൽ തന്നെ , അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ കേ്രന്ദ സ്തംഭവും അടിസ്ഥ ാനവും മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന "ജ്ഞ ാനികളെ" അ

പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവന്റെ മാനസാന്തരം, അന്നത്തെ സമയത്ത മുദ്രവെപ്പു നീക്കപ്പെട്ട "ജ്ഞാനവർദ്ധന" മനസ്സിലാക്കുന്ന "ജ്ഞ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ സ്വന്തം പ്രവാചകപ്രതീകത്വം നേരിട്ട് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്, "ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെയും (സൈന്യത്തെയും), ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും ചവിട്ടിമെതിക്കുമായിരുന്ന ജാതീയതയുടെയും പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെയും ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള എത്രകാലം നിലനിൽക്കും?" എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ വിഷയമായ ചരിത്രത്തെയാണ്. "ജ്ഞാനവർദ്ധന" മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു "ജ്ഞ കന്യക"യുടെ പ്രതീകമായി, അവൻ വില്ല്യം മില്ലറെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം, 1798-ൽ "അവസാനകാലത്ത്" ആരംഭിച്ച ചരിത്രത്തിൽ "ജ്ഞാനികളായിരുന്ന"വരുടെ പ്രതീകമാണ് മില്ലർ.

നെബൂഖദ്നേസർ "അവസാനകാലത്തിന്റെ" വഴിക്കുറിയുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; അതിനെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിന്മേൽ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത് ആദ്യദൂതന്റെ വരവിനെയും അദ്ദേഹം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. കാരണം നാലാം അധ്യായത്തിൽ, ദാനിയേൽ നെബൂഖദ്നേസറിന് മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശം നൽകുന്ന "മണിക്കൂർ" ആദ്യദൂതൻ വന്ന സമയത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അത് 1798 ആയിരുന്നു. നെബൂഖദ്നേസറിന്മേൽ ന്യായവിധി വന്ന "മണിക്കൂർ", 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ദൈവത്തിന്റെ അന്വേഷണവിധി ആരംഭിച്ച "മണിക്കൂറിനെ" പ്രതിനിധീകരിച്ചു. നാലാം അധ്യായത്തിൽ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ പ്രതീകാത്മകത ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന വഴിക്കുറികൾ ക്രി.മു. 723, 538, 1798 (അവസാനകാലം), കൂടാതെ 1844 ഒക്ടോബർ 22 എന്നിവയാണ്.

ദാനിയേൽ ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ വഴിക്കുറിപ്പുകൾ, 1798-ൽ "അവസാനകാലത്ത്" എത്തിയ ആദ്യ സന്ദേശത്തിന്റെ അധികാരപ്രാപ്തിയുടെ പ്രതീകമായ യെഹോയാക്കീമുമായി ആരംഭിക്കുന്നു. യെഹോയാക്കീമാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആദ്യ സന്ദേശത്തിന്റെ അധികാരപ്രാപ്തി, 1 ഓഗസ്റ്റ് 11-നെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. യെഹോയാക്കീമിന്റെ കീഴടക്ക ബാബിലോന്റെ എഴുപതു വർഷത്തെ ആധിപത്യത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്; അത് കോരേശിന്റെ കല്പനയോടെ അവസാനിക്കുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായം, ആഹാരപരിശോധനയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന , തുടർന്ന് ദൃശ്യപരിശോധനയാൽ അനുഗമിക്കപ്പെട്ട് അവസാനത്തിൽ ഒരു ലിറ്റ്മസ് പരിശോധനയിൽ സമാപിക്കുന്ന, മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളുള്ള ഒരു പരിശോധനാപ്രക്രിയയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു പരിശോധനകളും 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അന്നാണ് യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കാൾ കുറവൊന്നുമല്ലാത്ത മഹാശക്തനായ ദൂതന സ്വർഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ചെറിയ പുസ്തകവുമായി ഇറങ്ങിവന്നത്; ദാനിയേലും ആ മൂന്ന് വിശ്വസ്തന്മാരും ബാബിലോന്റെ ആഹാരത്തിനുപകരം പയർവർഗ്ഗങ്ങളായ ആഹാരം കഴിക്കാൻ

തിരഞ്ഞെ ടുത്ത തുപോലെ, അന്ന ത്തെ ദൈവജനവും ആ പുസ ്തകം "തിന്നേ ണ്ട തായിരുന്ന ു".

ആ പ്രക്രിയയിലെ രണ്ടാമത്തെ പരീക്ഷണം, മില്ലറിന്റെ സന്ദേശത്തെ (ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം) പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ നിരസിച്ചതിന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അപ്പോൾ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെയും, തുടർന്ന് അധർമ്മഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസമായി തങ്ങളുടെ പ്രവചനാത്മക പങ്ക് ആരംഭിച്ച പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളെയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമായി കാണപ്പെട്ടു. ആ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, ബാബിലോന്യാഹാരം കഴിക്കുന്നതിനുപകരം സ്വർഗ്ഗീയ ആഹാരം ഭക്ഷിച്ചതിനാൽ ദാനിയേലിന്റെയും മൂന്ന് ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെയും ദേഹം കൂടുതൽ സൗന്ദര്യമുള്ളതും പുഷ്ടിയേറിയതുമായതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെ വ്യക്തമായിരുന്നു. പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലെ താമസകാലം വന്നെത്തിയപ്പോൾ, ആ വ്യത്യാസം 1843-ലെ ബൈബിൾ വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ (April 19, 1844) അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു.

ലിറ്റ്മസ് പരീക്ഷണമായ മൂന്നാമത്തെ പരിശോധന, നെബൂഖദ്നേസർ തന്നേ ന്യായവിധി നടത്തി ദാനീയേലിനെയും ആ മൂന്നു വിശിഷ്ടരെയും ബാബിലോന്യരുടെ ജ്ഞാനികളേക്കാൾ "പത്തിരട്ടി" ശ്രേഷ്ഠരെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച, മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമുണ്ടായ 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ദാനീയേൽ ഒന്നാം അധ്യായത്തിന്മേൽ നാലാം അധ്യായം സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, 1798-ലെ "അവസാനകാലം" മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ വഴിക്കുറിപ്പുകൾ ഉദ്ഭവിക്കുന്നു; 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന് ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിനു ലഭിച്ച ശക്തീകരണം; 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ ആദ്യ നിരാശ; കൂടാതെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ മഹാനിരാശയും.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ പ്രത്യേക അടയാളക്കല്ലുകളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനെ അതിജീവിച്ച്, ഈ രണ്ട് അധ്യായങ്ങളും "നിരപ്പിന്മേൽ നിരപ്പ്" എന്ന രീതിയിൽ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ ദൃശ്യവത്കരിക്കുകയും, ഇരുപത്തി മൂന്നുനൂറ് ദിവസങ്ങളെന്ന അടിസ്ഥാന ഉപദേശത്തിന്റെ വിഷയമായിരിക്കുന്ന ശൂന്യമാക്കുന്ന രണ്ടു ശക്തികളെ തിരിച്ചറിയുകയും, ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിൽ ഉള്ള മൂന്ന്-പടിയായ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയെയും വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിലക്കപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെയും അത് എപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നതാണ്.

1798-ൽ ജ്ഞ ാനികളുടെ പ്ര തീകമായി നെബൂഖദ് നേസറിനെ അവർ തിരിച്ച റിയുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു; നാലാം അധ്യ ായത്ത ിലെ അവന്റെ രണ്ട ാം സ്വ പ്ന ത്തേ ാടനുബന്ധ ിച്ച ്, യഥാർത്ഥ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് കൊമ്പ ായി മാറേണ്ട ിയിരുന്ന പ്ര സ്ഥ ാനം ഉണ്ട ായിരുന്ന വില്യ ം മില്ല റെ അവൻ പ്ര തിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ അടിസ്ഥ ാന സത്യ ങ്ങ

പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന വില്യ ം മില്ല റിന്റെ പ്രവർത്ത നം ഹബക്ക ൂക്ക
രണ്ട ് പലകകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; ആ വിശുദ്ധ മാ
രണ്ട ് പലകകളും നിർമ്മ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിൽ ദൈവം നിർദ്ദേ ശം നൽകി.

പ്രവചനചരിത്രത്തിലെ തന്റെ ദൃഷ്ടികോണം മൂലം ശൂന്യമാക്കുന്ന മൂന്നു ശക്തികൾ ഉണ്ടെന്നതു തിരിച്ചറിയാൻ മില്ലറിന് കഴിഞ്ഞില്ല; അവൻ ശരിയായി കാണാതിരുന്ന പ്രവചനസത്യങ്ങൾ പലതുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പൗരാണികത (മഹാസർപ്പം) മാത്രമല്ല, പാപ്പാത്വവും (മൃഗം), ഭ്രഷ്ടപ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും (കള്ളപ്രവാചകൻ) ഉൾപ്പെടുന്നു. ചരിത്രത്തിലെ തന്റെ ദൃഷ്ടികോണത്താൽ പരിമിതപ്പെട്ടിരുന്ന മില്ലറിന്റെ ആ പ്രവചനബോധങ്ങൾ, ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനത്തിൽ, ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു വിശുദ്ധ പലകകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ദാനീയേലിന്റെ നാലാം അധ്യായത്തിലെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ രണ്ടാം സ്വപ്നം, വില്യം മില്ലറിന്റെ രണ്ടാം സ്വപ്നത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇരു സ്വപ്നങ്ങളും “ഏഴ് കാലങ്ങളെ” അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു; കൂടാതെ മില്ലറിന്റെ സ്വപ്നം 1863-ൽ ആരംഭിച്ച് അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിവരെ മൂർച്ഛിച്ചുപോകുന്ന അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ നിരാകരണത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ചിതറിപ്പോകലിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിനു ശേഷം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യംകൊണ്ടാണ് ഇരു സ്വപ്നങ്ങളും അവസാനിക്കുന്നത്. ഈ കാരണത്താൽ, 1798-ൽ മുദ്രയഴിച്ച ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനം നാം നേരിട്ട് പരിഗണിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, മില്ലറിന്റെ രണ്ടാം സ്വപ്നത്തെ നാം പരിഗണിക്കും.

> “ദൈവം, ദൃശ്യാതീതമായ ഒരു കരത്താൽ, എനിക്ക് ഏകദേശം പത്ത് ഇഞ്ച് നീളവും ആറു ഇഞ്ച് ചതുരവുമുള്ള, അത്യന്തം കൗശലത്തോടെ നിർമ്മിച്ച ഒരു പെട്ടകം അയച്ചുതന്നതായി ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു; അതു എബനിമരത്തിലും മുത്തുകളിലും വിചിത്രസുന്ദരമായി പണിതിരുന്നതായിരുന്നു. ആ പെട്ടകത്തോടു ഒരു താക്കോൽ ചേർത്തിരുന്നതുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഉടൻ ആ താക്കോൽ എടുത്ത് പെട്ടകം തുറന്നു; അപ്പോൾ, എന്റെ വിസ്മയത്തിനും അത്ഭുതത്തിനും ഇടയിൽ, എല്ലാത്തരം, എല്ലാവലിപ്പത്തിലുമുള്ള ആഭരണങ്ങളും, വജ്രങ്ങളും, വിലയേറിയ രത്നങ്ങളും, എല്ലാ ആകൃതിയിലും മൂല്യത്തിലുമുള്ള സ്വർണ്ണ-വെള്ളി നാണയങ്ങളും അതിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു; അവ പെട്ടകത്തിലെ ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിലും മനോഹരമായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; അങ്ങനെ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവ സൂര്യനോടു മാത്രം തുല്യമായ ഒരു പ്രകാശവും മഹത്വവും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു.”
>
> ഈ അത്ഭ ുതകരമായ ദൃശ്യ ം ഞാൻ മാത്രമായി ആസ്വ ദിക്ക ുന്ന ത്
> എന്റെ കടമയല്ലെ ന്ന ് ഞാൻ വിചാരിച്ച ു; അതിലുള്ള വസ ്തുക്ക ളുടെ
> ദീപ ്തിയും സൗന്ദ ര്യ വും മൂല്യ വും കണ്ട ു എന്റെ ഹൃദയം അതിയായ
> ആനന്ദ ഭരിതമായിരുന്ന ുവെങ്ക ിലും. ആകയാൽ ഞാൻ അതിനെ എന്റെ
> മുറിയിലെ നടുവിലുണ്ട ായിരുന്ന ഒരു മേശപ്പ ുറത്ത ് വെച്ച ു;

ഇഹജീവിതത്ത ിൽ മനുഷ്യ ൻ ഒരിക്ക ലും കണ്ട ിട്ട ുള്ള തിൽ ഏറ്റ വും മഹിമാപൂർണ്ണ വും ദീപ ്തിമാനുമായ ദൃശ്യ ം കാണുവാൻ ആ്ര ഗഹമുള്ള എല്ല ാവരും വന്ന ു കാണാമെന്ന ് ഞാൻ അറിയിപ്പ ുനൽകി.

“ജനങ്ങൾ അകത്ത് വരാൻ തുടങ്ങി; ആദ്യം അവർ സംഖ്യയിൽ കുറവായിരുന്നു, എന്നാൽ പിന്നെ ഒരു വലിയ കൂട്ടമായി വർധിച്ചു. അവർ ആദ്യം പെട്ടിക്കുള്ളിൽ നോക്കിയപ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ആനന്ദത്തോടെ വിളിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ദർശകരുടെ എണ്ണം വർധിച്ചപ്പോൾ, എല്ലാവരും രത്നങ്ങളെ അലട്ടാൻ തുടങ്ങി; അവയെ പെട്ടിയിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുത്തു മേശപ്പുറത്ത് ചിതറിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി—ഉടമ പെട്ടിയും രത്നങ്ങളും വീണ്ടും എന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുമെന്നു; അവ ചിതറിപ്പോകാൻ ഞാൻ അനുവദിച്ചാൽ, മുമ്പെപ്പോലെ അവയെ വീണ്ടും പെട്ടിയിലെ തക്ക സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും വെക്കാൻ എനിക്കാവുകയില്ലെന്നും; അങ്ങനെ ആയാൽ ആ ഉത്തരവാദിത്തത്തെ നേരിടാൻ എനിക്കൊരിക്കലും കഴിയുകയില്ലെന്നും ഞാൻ അനുഭവിച്ചു, കാരണം അത് അത്യന്തം വലുതായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഞാൻ ജനങ്ങളോടു അവയെ തൊടരുതെന്നും, പെട്ടിയിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുക്കരുതെന്നും അപേക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി; എന്നാൽ ഞാൻ എത്ര അപേക്ഷിച്ചുവോ, അത്രയും അവർ അവയെ കൂടുതൽ ചിതറിച്ചു; ഇപ്പോൾ അവയെ മുറിയിലാകെ, നിലത്തും മുറിയിലെ എല്ലാ ഉപകരണങ്ങളുടെയും മേലും ചിതറിച്ചുകളയുന്നതുപോലെ അവർ തോന്നി.

അപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടത്, അവർ യഥാർത്ഥ രത്നങ്ങളും നാണയങ്ങളും ഇടയിൽ കണക്കറ്റ അളവിൽ കള്ളരത്നങ്ങളും കള്ളനാണയങ്ങളും ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നു എന്നതാണ്. അവരുടെ നീചമായ നടത്തിപ്പിനോടും നന്ദികേടിനോടും എനിക്ക് അത്യന്തം ക്രോധം തോന്നി; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവരെ അതിനെക്കുറിച്ച് ശാസിക്കുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ ഞാൻ എത്ര അധികം ശാസിച്ചുവോ, അത്ര അധികം അവർ യഥാർത്ഥവയുടെ ഇടയിൽ കള്ളരത്നങ്ങളും കള്ളനാണയങ്ങളും ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു.

“അപ്പേ ാൾ എന്റെ ശാരീരിക ആത്മ ാവിൽ ഞാൻ അത്യ ന്ത ം വിഷണ്ണ നായി, അവരെ മുറിയിൽനിന്ന ് പുറത്തേ ക്ക ു തള്ള ിക്ക ളയുന്ന തിനായി ശാരീരിക ബലം ്ര പയോഗിക്ക ാൻ തുടങ്ങ ി; എന്ന ാൽ ഞാൻ ഒരാളെ പുറത്തേ ക്ക ു തള്ള ിക്കെ ാണ്ട ിരിക്ക ുമ്പേ മറ്റ ുമൂന്ന ു പേർ കൂടി അകത്ത ു കയറി മണ്ണ ും മരച്ച ുരണ്ട ലും മണലും എല്ല ാതരം ചവറുകളും കൊണ്ട ുവന്ന ു, അങ്ങ നെ യഥാർത്ഥ രത്നങ്ങ ളെയും വ്ര ജങ്ങ ളെയും നാണയങ്ങ ളെയും ഒക്കെ യും അവർ മൂടിക്ക ളഞ്ഞ ു; അതിനാൽ അവയെ ഒന്ന ും കാണാനാകാതെയായി. അവർ എന്റെ പെട്ട കവും കഷണങ്ങ ളാക്ക ി കീറി അതിനെ ആ ചവറുകൾക്ക ിടയിൽ ചിതറിച്ച ുകളഞ്ഞ ു. എന്റെ ദുഃഖത്തെ യോ എന്റെ കോപത്തെ യോ ആരും ഗണിക്ക ുന്ന ില്ലെ ന്ന ു ഞാൻ വിചാരിച്ച ു. ഞാൻ പൂർണ്ണ മായി നിരുത്സ ാഹനും ധൈര്യ ഹീനനും ആയി ഇരുന്ന ്

കരഞ്ഞ   ു.”

“എന്റെ മഹത്തായ നഷ്ടത്തെയും ഉത്തരവാദിത്തത്തെയും കുറിച്ചു ഞാൻ ഇങ്ങനെ കരഞ്ഞും ദുഃഖിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ദൈവത്തെ ഓർക്കുകയും, അവൻ എനിക്കു സഹായം അയച്ചുതരുമാറാകെ ആത്മാർഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ വാതിൽ തുറന്നു, ഒരു മനുഷ്യൻ മുറിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു; അപ്പോൾ എല്ലാവരും അതിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അവൻ തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു അഴുക്ക് തേക്കുന്ന ബ്രഷ് പിടിച്ചുകൊണ്ട് ജനാലകൾ തുറന്നു, മുറിയിലെ പൊടിയും മാലിന്യങ്ങളും തേക്കി നീക്കിത്തുടങ്ങി.”

“അവശിഷ്ടക്കൂമ്പാരത്തിനിടയിൽ ചില വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ ചിതറിക്കിടക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു; ആകയാൽ അദ്ദേഹം പിന്തിരിയണമെന്ന് ഞാൻ അവനോടു നിലവിളിച്ചു അപേക്ഷിച്ചു.”

അവൻ എന്നോടു, ‘ഭയപ്പെടേണ്ടാ,’ എന്ന് പറഞ്ഞു; കാരണം അവൻ ‘അവരെ പരിപാലിക്കും.’

“അപ്പോൾ, അവൻ പൊടിയും മാലിന്യങ്ങളും, കള്ളരത്നങ്ങളും കൃത്രിമ നാണയങ്ങളും വാരിക്കളയുമ്പോൾ, അവയെല്ലാം മേഘംപോലെ ഉയർന്ന് ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്കു പോയി, കാറ്റ് അവയെ അകറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി. ആ തിരക്കിനിടയിൽ ഞാൻ ഒരു നിമിഷം കണ്ണുകൾ അടച്ചു; വീണ്ടും തുറന്നപ്പോൾ, മാലിന്യം മുഴുവനും അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. വിലമതിക്കാനാവാത്ത രത്നങ്ങളും വജ്രങ്ങളും സ്വർണവും വെള്ളിയും ആയ നാണയങ്ങളും മുറിയൊട്ടാകെ സമൃദ്ധിയായി ചിതറിക്കിടന്നു.

അവൻ പിന്നെ മേശപ്പുറത്ത് മുമ്പിലത്തേതിനേക്കാൾ ഏറെ വലുതും അധികം മനോഹരവുമായ ഒരു പെട്ടി വെച്ചു; രത്നങ്ങളും വജ്രങ്ങളും നാണയങ്ങളും കൈപ്പിടിയോളം വീതം ചേർത്തെടുത്ത് ആ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; സൂചിയുടെ അഗ്രത്തേക്കാൾ വലുതല്ലാത്ത ചില വജ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒന്ന് പോലും ശേഷിക്കാതെയായി.

“അതിനുശേഷം അവൻ എന്നെ ‘വന്നു കാണുക’ എന്നു വിളിച്ചു.”

“ഞാൻ ആ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ നോക്കി; എന്നാൽ ആ ദൃശ്യം കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുകൾ മിന്നിമറഞ്ഞുപോയി. അവ മുൻകാല മഹിമയെക്കാൾ പത്ത് മടങ്ങ് അധികമായി പ്രകാശിച്ചു. അവയെ ചിതറിച്ചുകളകയും പൊടിയിൽ ചവിട്ടിമെതിക്കയും ചെയ്ത ആ ദുഷ്ടന്മാരുടെ കാലുകൾകൊണ്ട് മണലിൽ ഉരച്ചുമിനുക്കിയതുപോലെ ആയിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അവ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ മനോഹരമായ ക്രമത്തിൽ, ഓരോന്നും തക്ക സ്ഥാനത്ത്, അവയെ അതിനുള്ളിൽ ഇട്ട മനുഷ്യന്റെ യാതൊരു കൈവേലയുടെയും ലക്ഷണവും കാണാതെ, ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആനന്ദപരവശയായി ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു; ആ നിലവിളിയാണ് എന്നെ ഉണർത്തിയത്.” Early Writings, 81–83.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ മില്ലറിന്ററെ സ്വപ്നത്തെ നാം പരിഗണിക്കും.

താഴെ കൊടുക്കുന്നതു വില്യം മില്ലറിന്ററെ രണ്ടാം സ്വപ്നത്തിന്റെ ഒരു അവതാരികയാണ്; മില്ലറിന്ററെ സ്വപ്നം *Advent Herald*-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ജെയിംസ് വൈറ്റ് അതെഴുതിയതാണ്.

> “താഴെക്കൊടുക്കുന്ന സ്വപ്നം, രണ്ടു വർഷത്തിലേറെയായി മുമ്പ് അഡ്വെന്റ് ഹെറാൾഡിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്നു ഞാൻ കണ്ടതു എന്തെന്നാൽ, അത് നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ രണ്ടാം വരവിന്ററെ അനുഭവത്തെ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതും, ദൈവം ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്ററെ പ്രയോജനാർത്ഥം ആ സ്വപ്നം നല്കിയതുമായിരുന്നു.
>
> “കർത്താവിന്ററെ മഹത്തും ഭയങ്കരവുമായ ദിവസത്തിന്ററെ അതിസമീപനം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളിൽ ദൈവം സ്വപ്നങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. യോവേൽ 2:28–31; അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2:17–20 കാണുക. സ്വപ്നങ്ങൾ മൂന്നു രീതിയിൽ വരാം; ഒന്നാമത്, ‘കാര്യങ്ങളുടെ പെരുപ്പം മൂലം.’ സഭാപ്രസംഗി 5:3 കാണുക. രണ്ടാമത്, ശൈതാന്ററെ അശുദ്ധാത്മാവിനും വഞ്ചനക്കും കീഴിലുള്ളവർ അവന്ററെ സ്വാധീനത്താൽ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാം. ആവർത്തനം 8:1–5; യിരെമ്യാവു 23:25–28; 27:9; 29:8; സെഖര്യാവു 10:2; യൂദാ 8 കാണുക. മൂന്നാമതായി, ദൂതന്മാരുടെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്ററെയും പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ വരുന്ന സ്വപ്നങ്ങളാൽ ദൈവം എപ്പോഴും തന്ററെ ജനത്തെ കൂടുതലോ കുറവോ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു; ഇന്നും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്ററെ നിർമ്മലപ്രകാശത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവർ ദൈവം തങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്വപ്നം നൽകുമ്പോൾ അത് അറിയും; അത്തരക്കാർ വ്യാജസ്വപ്നങ്ങളാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും വഴിതെറ്റിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്കയില്ല.”
>
> “‘അവൻ അരുളിച്ചെ യ ്തതു: ഇപ്പേ ാൾ എന്ററെ വചനങ്ങ ൾ കേൾക്ക ുവിൻ; നിങ്ങ ളിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടെ ങ്ക ിൽ, യഹോവയായ ഞാൻ ദർശനത്ത ിൽ അവന്ന ു എന്നെ ത്ത ന്നെ വെളിപ്പെ ടുത്ത ുകയും സ്വ പ ്നത്ത ിൽ അവനോടു സംസാരിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും.’ സംഖ്യ ാപുസ ്തകം 12:6. യാക്കേ ാബ് പറഞ്ഞ ു: ‘യഹോവയുടെ ദൂതൻ സ്വ പ ്നത്ത ിൽ എന്നേ ാ
> സംസാരിച്ച ു.’ ഉല ്പത്ത ി 31:2. ‘ദൈവം രാ്രതിയിൽ സ്വ പ ്നത്ത ിൽ അരാമ്യ നായ ലാബാന്ററെ അടുക്ക ൽ വന്ന ു.’ ഉല ്പത്ത ി 31:24. യോസേഫിന്ററെ സ്വ പ ്നങ്ങ ൾ [ഉല ്പത്ത ി 37:5–9] വായിക്ക യും, പിന്നെ അ
> ഈജിപ ്തിൽ എങ്ങ നെ നിവൃത്ത ിയായി എന്ന അതിശയകരമായ വൃത്ത ാന്ത വും വായിക്ക യും ചെയ്യ ുവിൻ. ‘ഗിബെയോനിൽ യഹോവ രാ്രതിയിൽ സ്വ പ ്നത്ത ിൽ ശലോമോന്ന ു ്രപത്യ ക്ഷ നായി.’ 1 രാജാക്ക ന്മ
> 3:5. ദാനീയേലിന്ററെ രണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലുള്ള അതിമഹത്ത ായ ്രപാധാന്യ മുള്ള ്രപതിമയും, ഏഴാം അധ്യ ായത്ത ിലെ നാല് മൃഗങ്ങ ളും മുതലായവയും ഒരു സ്വ പ ്നത്ത ിൽ തന്നെ യായിരുന്ന ു ലഭിച്ച ത്. ഹെറോദാവു ശിശുവായ രക്ഷ ിതാവിനെ നശിപ്പ ിപ്പ ാൻ ്രശമിച്ച പ്പേ ാൾ, ഈജിപ ്തിലേക്ക ു ഓടിപ്പേ ാകേണ്ട തിന്ന ു യോസേഫിന്ന ു സ്വ പ ്നത്ത

മുന്ന റിയിപ്പ ് ലഭിച്ച ു. മത്ത ായി 2:13.”

“‘അന്തിമ ദിവസങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിൽനിന്ന് സകല ജഡത്തിന്മേലും പകർന്നു തരിക്കും; നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരും പ്രവചിക്കും; നിങ്ങളുടെ യൗവനക്കാർ ദർശനങ്ങൾ കാണും; നിങ്ങളുടെ വൃദ്ധന്മാർ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണും.’ പ്രവൃത്തികൾ 2:17.

“സ്വപ്നങ്ങളാലും ദർശനങ്ങളാലും പ്രകടമാകുന്ന പ്രവചനദാനം ഇവിടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഫലമായിരിക്കുന്നു; അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ അത് ഒരു അടയാളമായി കണക്കാക്കപ്പെടുവാൻ മതിയാകുന്ന രീതിയിൽ പ്രകടമാകേണ്ടതുമാകുന്നു. അത് സുവിശേഷസഭയ്ക്കുള്ള ദാനങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

“‘അവൻ ചിലരെ അപ്പൊസ്തലന്മാരായും; ചിലരെ പ്രവാചകന്മാരായും; ചിലരെ സുവിശേഷകന്മാരായും; ചിലരെ ഇടയന്മാരും ഉപദേശകരുമായും നിയമിച്ചു; വിശുദ്ധന്മാരുടെ പൂർണ്ണതയ്ക്കും, ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രവർത്തിക്കുമായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ആത്മീയവർദ്ധനവിനുമായി.’ എഫെസ്യർ 4:11–12.”

“‘ദൈവം സഭയിൽ ചിലരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; ഒന്നാമതായി അപ്പൊസ്തലന്മാരെ, രണ്ടാമതായി പ്രവാചകന്മാരെ,’ മുതലായവ. 1 കൊരിന്ത്യർ 12:28. ‘പ്രവചനങ്ങളെ നിരസിക്കരുത്.’ 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 5:20. പ്രവൃത്തികൾ 13:1; 21:9; റോമർ 7:6; 1 കൊരിന്ത്യർ 14:1, 24, 39 എന്നിവയും കാണുക. പ്രവാചകന്മാരോ പ്രവചനങ്ങളോ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയുടെ ആത്മീയവർദ്ധനവിനായുള്ളവയാണ്; അവ സുവിശേഷകന്മാരും ഇടയന്മാരും ഉപദേശകരും നിലച്ചുപോകുന്നതിന് മുമ്പ് നിലച്ചിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് ദൈവവചനത്തിൽ നിന്നു തെളിവായി ഉന്നയിക്കാവുന്ന ഒന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ എതിർക്കുന്നവൻ പറയുന്നു: ‘തെറ്റായ ദർശനങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും ഇത്രയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിനാൽ, അത്തരം യാതൊന്നിലും എനിക്കു വിശ്വാസം വയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.’ സാത്താനിന്നും അവന്റെ കൃത്രിമാനുകരണം ഉണ്ടെന്നത് സത്യമാണ്. അവന്നു എപ്പോഴും വ്യാജപ്രവാചകന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; വഞ്ചനയുടെയും ജയഘോഷത്തിന്റെയും ഈ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ അവർ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നാം തീർച്ചയായും പ്രതീക്ഷിക്കാം. കൃത്രിമം നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ അത്തരം പ്രത്യേക വെളിപ്പാടുകളെ തള്ളിക്കളയുന്നവർ, അതേ ന്യായപ്രകാരം അല്പം കൂടി മുന്നോട്ടുപോയി, ദൈവം ഒരിക്കലും സ്വപ്നത്തിലൂടെയോ ദർശനത്തിലൂടെയോ മനുഷ്യന്നു തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നും നിഷേധിക്കാം; കാരണം കൃത്രിമം എപ്പോഴും നിലനിന്നിരുന്നു.”

“ദൈവം മനുഷ്യ ന്ന ു തന്നെ യാണ് സ്വ യം വെളിപ്പെ ടുത്ത ിയ മാർഗം സ്വ പ ്നങ്ങ ളും ദർശനങ്ങ ളും ആകുന്ന ു. ഈ മാധ്യ മത്ത ിലൂടെയാണ് അവൻ ്രപവാചകന്മ ാരോടു അരുളിച്ചെ യ ്തത്; സുവിശേഷസഭയ്ക്ക ു നല ്കപ്പെ ട്ട ദാനങ്ങ ളിൽ അവൻ ്രപവചനദാനത്തെ

ഉൾപ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ു; കൂടാതെ 'അന്ത ൃ കാലത്ത ിന്റെ' മറ്റ ു അടയാളങ്ങ ളോടൊപ്പ ം സ്വ പ ്നങ്ങ ളെയും ദർശനങ്ങ ളെയും അവൻ നിരൂപിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു." ആമേൻ.

"മുകളിലുള്ള പരാമർശങ്ങളിലെ എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം,
വേദപ്രമാണാനുസൃതമായ രീതിയിൽ എതിർപ്പുകൾ
നീക്കിക്കളയുകയും, തുടർന്നുവരുന്നതിന് വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിനെ
ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു." ജെയിംസ് വൈറ്റ്.